

ALFA (18) *sb f*

-ph : -f- (16 : 2).

Pisane dużą literą (16 r.); a nagłosowe prawdopodobnie jasne, a drugie jasne.

sg N alfa (16). ◊ A alfę (1). ◊ V alfa (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Nazwa pierwszej litery alfabetu greckiego odpowiadającej samogłosce a (18) : kthore litery Greckie táki wzor máią. Alpha Vita Gamma BielKron 48v; BudNT Kk8.

Przen (16) :

Zwrot: »umieć alfę z beta« = być wykształconym: A nie żał [!] mi żem poétą/ Ieft coś/ vmiéc álpbę z bétą. KochFr 127.

Szereg: »alfa i omega« = początek i koniec (15): TarDuch D; Ia ieftem Alfá y Omegá: pierwífy y oftáteczny : początek y koniec. Leop Apoc 21/6; BibRadz Apoc 22/13; SarnUzn E3; RejAp 7v, 10, 177v [2r.], 193, 197; O Pánie Iezu Chryfte/ Alphá y Omegá (to ieft) początku y dokończenie/ rácz wípomnieć ná to LatHar 297; ALPHA y Omegá/ pierwífy y oftátni ieft Pan Iefus. WujNT Xxxxx, Apoc 1/8, 21/6, 22/13.

TZ